

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA ÎNTÂI DIN POST

(a Ortodoxiei)

(Chemarea lui Filip și a lui Natanael)

†SF. 40 DE MUCENICI
DIN SEVASTIA

Sfântul Evanghelist Ioan ne vorbește despre chemarea la apostolat a lui Filip, care era din Betsaida Galileei. Iar Filip, uimit fiind de întâlnirea cu Domnul Iisus Hristos, îi spune lui Natanael: „Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret.” Și i-a zis Natanael: „Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi.” (Ioan 1, 45-46) Vederea este o modalitate de cunoaștere mai rapidă a adevărului. Când Mântuitorul îl vede pe Natanael îi spune: „Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug.” (Ioan 1, 47)

Atunci Natanael îi spune: „De unde mă cunoști?”. Iar Hristos îi descoperă taina vieții lui: „Te-am cunoscut de când erai sub smochin.” (Ioan 1, 48) Natanael rămâne uimit. Nu putea decât Dumnezeu să cunoască această taină. De aceea, uimit de cuvintele Mântuitorului, Natanael îi spune: „Doamne, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Mântuitorul lumii.”

Domnul îl invită la o altă cunoaștere, mult mai înaltă și spune: „Mai mari decât acestea vei vedea. Adevărat, adevărat zic vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului.” (Ioan 1, 50-51) Cu alte cuvinte, omul care crede și mărturisește credința ortodoxă, vede duhovnicește împărăția lui Dumnezeu, îngerii lui Dumnezeu, care duc la cer rugăciunea credinciosului și coboară peste oameni binecuvântările lui Dumnezeu.

Natanael Îl recunoaște pe Iisus Hristos ca Fiul lui Dumnezeu, care S-a întrupat. La fel ca Petru, care întrebat fiind de Domnul Iisus „Cine zic oamenii că sunt Eu?”, el Îi răspunde: „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu.” (Matei 16, 16) Iar pentru această mărturisire Hristos

Duminica Ortodoxiei

FRUMUSEȚEA PROFETICĂ A ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

Sfânta Evangheligie citită în Duminica Ortodoxiei ne arată un lucru important: credința adevărată este mărturisirea dumnezeirii lui Iisus Hristos și cine mărturisește credința adevărată vede cerurile deschise, vede împărăția lui Dumnezeu.

îi dă cheile împărăției lui Dumnezeu, zicându-i: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.” (Matei 16, 18) Și primește ca dar de la Dumnezeu cheile împărăției cerurilor, adică puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor: „Și îți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri.” (Matei 16, 19)

În Duminica Ortodoxiei, această Evangheligie ne arată că Fiul lui Dumnezeu s-a făcut om, iar Ortodoxia, fidelă pământestilor obiceiuri, a prins în icoană frumusețea împărăției lui Dumnezeu, a

reprezentat în icoană chipul nemuritor al lui Dumnezeu și imaginea împărăției Sale se întruchipează profetic în icoană. Icoana este o vedere profetică a împărăției lui Dumnezeu, iconostasul sau catapeteasma ne arată împărăția lui Dumnezeu venind către noi cu putere și cu slavă multă.

De aceea, începând din 11 martie 843, Biserica își serbează triumful învățăturii sale peste toate ereziile, mărturisind până la sfârșitul veacurilor credința în Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, laudat între sfinții Săi. Amin! ✦

Părintele Dinu

SFINȚII 40 DE MUCENICI DIN SEVASTIA, MODEL DE TĂRIE A CREDINȚEI

Martiriul celor 40 de ostași din Sevastia Armeniei în timpul persecuției împăratului roman Liciniu (308-324) reprezintă un model de viață și credință pentru îmbărbătarea și edificarea credincioșilor.

Mucenicii erau soldați în Legiunea a XII-a Fulminata, staționată la Melitene, în Armenia. După numelor lor, erau romani, greci și armeni. Refuzul aducerii de sacrificii zeilor și al venerării statuiilor împăraților păgâni le-a atras condamnarea la moarte. Aduși în fața comandantului și siliți la adorarea zeilor, ostașii au răspuns: „Dacă pentru împăratul pământesc ne-am luptat în războaie și am biruit vrăjmașii, cu atât mai vărtos ne vom nevoi pentru Împăratul cel fără de moarte și vom birui răutatea și vicleșugul păgânilor”.

Închiși în temniță, soldații dădeau slavă lui Dumnezeu și se rugau să fie întăriți în mărturisirea credinței lor. Într-o seară, la miezul nopții li s-a arătat tuturor Domnul Hristos, zicându-le: „Bun este începutul nevoinei voastre, dar cel ce va răbda până la sfârșit acela se va mântui”. Glasul Stăpânului ceresc i-a bucurat și i-a întărit în prigoana suferită.

Comandantul Lisias a încercat să-i înduplece pe sfinți să se închine idolilor. Nereușind, le-a ordonat gărzilor să-i lovească pe cei înțemnițați cu pietre, dar acestea se întorceau înapoi și vătămau chiar pe cei ce le aruncau, una dintre pietre lovindu-l pe Agricola în obraz.

Lisias și Agricola hotărâsc ca mucenicii să fie duși la un lac și lăsați să înghețe de frig în mijlocul acestuia. Intrând în apă, sfinții au strigat: „Aspră e iarna, dar dulce e raiul; plin de durere este gerul, dar plăcută este desfătarea cerească. Să nu ne înfricoșăm de vremea aceasta, ci să fugim de înfricoșătorul foc al gheenei”. Păziți de pe mal de străjeri, mucenicii au îndurat cu tărie frigul nopții. Însă la miezul nopții, unul dintre cei 40, nemaiputând răbda gerul, a alergat la baia caldă pe care temnicherii o pusese spre ademenirea sfinților. Intrând tânărul în baia fierbinte, a murit pe dată.

Cei din lac au început atunci să se roage: „Ajută-ne Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ușurează-ne sarcina și alină iuțimea văzduhului, că spre Tine nădăjduim, ca să nu ne rușinăm și să cunoască toți că ne-am mântuit strigând către Tine”. Iar la al treilea ceas din noapte, o lumină precum soarele în vremea secerișului a izgonit gerul și gheața a topit-o. Străjerul care se afla pe

Pe 9 martie, atât ortodocșii, cât și catolicii îi prăznuiesc pe cei 40 de mucenici.
Epoca persecuțiilor din secolele I-IV a dat nașterea cultului martirilor și întărirea în credință a celor botezați în Hristos. Pe jertfa martirilor s-a zidit Biserica. De aceea în piciorul Sfintei Mese din Altarul bisericii se pun moaște de martir. Mărturia lor stă la baza modelului creștin de mărturisire a lui Iisus Hristos ca Domn și Mântuitor al nostru și în ea se ascunde taina iubirii și legăturii care-i unește pe toți sfinții mucenici, pe cei care au mărturisit, mărturisesc acum și vor mai mărturisi.

mal privea uimit lumina strălucitoare care se revărsa de sus și cele patruzeci de cununi ce se pogorâseră peste capetele sfinților. Încrezător, a intrat în apă, mărturisind: „Și eu sunt creștin!”. Numele lui era Aglaie.

Pentru că a doua zi comandanții i-au aflat pe mucenici vii, neînghețați de frig și ger, au poruncit ca sfinților să li se zdrobească picioarele cu ciocanele. Așa au plecat la Domnul sfinții, iar trupurile lor au fost adunate și puse într-un car spre a fi duse și arse. Un tânăr, pe nume Meletie, nu a murit în timpul torturilor, ci încă mai sufla. Văzând că fiul său s-ar putea lipsi de cununa muceniei, mama acestuia, care se afla în apropiere, cu o uimitoare tărie și-a pus pe umerii săi fiul și, ajungând din urmă carul, a pus trupul copilului ei care între timp murise peste cele ale sfinților. Odată arse, moaștele lor au fost aruncate în râu, pentru ca nimeni să nu le poată găsi și strânge ca odoare de preț pentru Biserica.

După trei zile, mucenicii s-au arătat episcopului Petru al Sevastiei, zicându-i: „Vino noaptea și ne scoate pe noi din râu!”. Deși întuneric, credincioșii au aflat sfintele moaște căci deodată acestea au luminat în apă ca stelele! Au fost adunate și puse la loc de cinste în localitatea Sarin de lângă orașul Zela din Armenia.

Cea mai veche consemnare a acestor mucenici se află într-o predică a Sfântului Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareii Capadociei, rostită într-o biserică ridicată în cinstea mucenicilor.

Din această predică avem informații despre felul în care s-au produs evenimentele muceniei ostașilor din Sevasta. Consemnează de asemenea că trupurile lor au fost arse, păstrându-se doar mici bucățele de oase care nu fuseseră mistuite de foc. Acestea au fost duse de creștinii evlavioși în diferite cetăți, dintre care una a fost și Cezareea, acolo unde s-a și zidit biserica vizitată de Sfântul Vasile.

Un alt sfânt părinte capadocian, Grigorie de Nisa, a rostit două omilii despre Sfinții 40 de mucenici în biserica închinată lor. Sfântul Grigorie și-a înmormântat părinții trupești lângă părțile din moaștele Sfinților mucenici din Sevasta.

Pe 9 martie se face și comemorarea deținuților politici anticomuniști din perioada 1944-1989, fixată de Parlamentul României în 2011, prin legea 247/05.12.2011. Se oficiază în această zi slujbe de pomenire pentru deținuții politici anticomuniști, pentru eroii, ostașii și luptătorii români, care au avut credința de a-L mărturisi pe Hristos Domnul, în perioada ateismului militant din anii 1944-1989, apărând credința strămoșească și demnitatea poporului român. Între ei ierarhi, profesori de teologie, studenți, monahi, intelectuali creștini și peste 1800 de preoți ortodocși, care au fost anchetați și arestați, aruncați în închisori, trimiși să lucreze la Canalul Dunăre-Marea Neagră, unii deportați în Siberia pentru acuzații total nefondate, socotiți însă periculoși pentru noul regim politic de stat. ❀

ROADA RUGĂCIUNII ÎN POSTUL SFINTELOR PAȘTI

A trecut prima săptămână
a Postului Mare,
una dintre cele mai grele,
dar și dintre cele mai înălțătoare
și frumoase perioade
din acest urcuș duhovnicesc
care culminează
cu Învierea Domnului.
Cei mai mulți dintre noi
am încercat să ținem
această săptămână de post,
unii după rânduială,
alții după putință,
dar toți din dragoste și evlavie
față de Hristos,
Mântuitorul nostru.

Mulți dintre noi astăzi, în Duminica Ortodoxiei, ne-am împărtășit. E un moment pe care toți ni-l dorim, căci alături de post, am pus pocăința căpătâi, încercând în spovedanie să ne facem un minim rezumat al păcatelor, neputințelor și slăbiciunilor noastre care ne îndepărtează de Dumnezeu. Examenul acesta de conștiință este unul definitoriu pentru orice creștin, căci el ne arată cât de mult dorim să-I urmăm lui Dumnezeu în viața noastră zilnică.

În acest post, ca și în celelalte din cursul anului, lăsăm un pic mai în spate grijile lumii și ale vieții, ne închidem în noi pentru a ne cerceta sufletele înnegrite de păcate și de neluare aminte, ne deschidem celorlalți cu milă, dăruind din puținul nostru cu mai multă grijă pentru cei nevoiași și ne adăpăm izvoarele sufletului în rugăciunea de obște și în cea particulară. Noi, împreună cu familia noastră. Noi, alături de familia parohială.

Cu toate acestea, de cele mai multe ori nu putem împlini porunca postului alimentar așa cum este ea rânduită. Unii dintre cei care au postit prima săptămână, din cauza unor neputințe, cel mai adesea din motive de sănătate sau bătrânețe și boală nu pot ține acest post în continuare. Alții n-au ținut de loc postul, pentru că nu cred că postul alimentar este definitoriu pentru un creștin. De multe ori replica lor este că sunt creștini care merg la biserică și țin post, dar în același timp bârfesc, urăsc, se ceartă sau fac în alt fel rău aproapelui. „Postul este în suflet” zic unii dintre ei. Oare așa să fie? Iar întrebarea mea

pentru ei este ce fac ei să se apropie de Dumnezeu, să se schimbe în bine, să crească duhovnicește?

Căci fără un permanent urcuș, fără o continuă luptă, împărăția cerurilor nu-și lasă poarta deschisă. Postul este pentru noi o smerire a trupului prin post alimentar în primul rând, o curățire a sufletului prin spovedanie, o înnoire a noastră prin Sfânta Împărtășanie, în care suntem în comuniune nemijlocită cu Hristos, o punere pe primul plan a vieții duhovnicești în dauna grijilor vieții și a treburilor lumești. Postul este o întoarcere în noi, o revenire în sine și o îndreptare a noastră către Dumnezeu. Dacă nu postim, nu ne îndreptăm nici spre Sfânta Spovedanie și Sfânta Împărtășanie. Dacă nu mergem mai des la biserică și nu ne înmulțim timpul petrecut în rugăciune, nu ne înnoim puterile sufletului pentru a ne întări duhovnicește.

Ce vreau să vă reamintesc este că rugăciunea, de obște și cea particulară, este cheia prin care putem străbate cărarea ortodoxiei și urca spre împlinirea duhovnicească. Rugăciunea este deschizătoare de drumuri, rugăciunea ne întărește, ne luminează, ne este ajutor în necazuri, îi îmblânzește pe dușmanii noștri, ne vindecă, pe noi și cei ai noștri, schimbă vremuri și oameni.

Rugăciunea este arma pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Biblia este plină de îndemnuri la rugăciune, de rugăciuni – Psalmii fiind forma desăvârșită a convorbirii omului cu Dumnezeu, citirea Psaltirii făcându-se mai des la mănăstiri, dar și în biserici de mir și în casele credincioșilor. Tot Sfânta Scriptură ne arată că prin rugăciune au fost

cucerite cetăți sau în vremuri grozave rugăciunea a abătut mânia lui Dumnezeu de la oameni sau cetăți, cum a fost Ninive.

De aceea, vremea postului este cea în care **TOȚI** trebuie să ne rugăm. Vă îndemn deci pe toți, dar mai ales pe cei care nu vreți sau nu puteți posti să faceți un post mediativ, adică să limitați la minim sau strictul necesar interacțiunea cu mediile tehnologice, adică telefoane, televizoare, rețele sociale etc. Iar tot acest timp economisit să-l petreceți venind la biserică la slujbe și rugându-vă în casele dumneavoastră. Ca să limitați interacțiunile cu telefoanele sau PC-urile în scopuri pur personale încercați să vă propuneți ca atâta timp cât stați pe aceste device-uri, tot atâta timp să vă și rugați. Și-o să vedeți că puteți pierde pe nesimțite 1-2 ore pe telefon, iar 15 minute de rugăciune să vă fie un chin. De ce? Pentru că nu mai sunteți în legătură cu Dumnezeu. Nu vă face plăcere să vorbiți cu Dumnezeu, să vorbiți cu Maica Domnului, să vă rugați împreună cu îngerii și sfinții. Oare Îl aveți pe Dumnezeu în suflet? Nici vorbă! Vă obosește. Nu găsiți nici plăcerea, nici puterea, nici sensul de a fi împreună cu Dumnezeu și sfinții Lui. Și atunci cine oare locuiește în sufletele noastre? În cel mai bun caz nimicul. Dacă nu dușmanul cel mai vechi al omului, același care i-a scos din Rai pe Adam și Eva.

Pe de altă parte, un om care este aproape de Dumnezeu, care este cu adevărat credincios se cunoaște după timpul pe care îl petrece în rugăciune, după modul în care vine la biserică și-și concentrează ușor toată atenția sa **ÎNTREGII** slujbe la care participă.

De aceea postul, și mai ales Postul Mare, este un prilej unic de a ne obișnui cu rugăciunea, care este în același timp medicament și armă. Medicament pentru că vindecă neputințele noastre și ne deschide sufletele spre Dumnezeu. Rugăciunea ne transformă, ne pregătește pentru Tainele Bisericii, ne picură în suflete dorul de Dumnezeu. Acest dor de Dumnezeu este mai mare decât foamea sau setea, fără el sufletul nostru ar fi sterp și închis în nimicnicia lui.

Sfântul Ioan Scărarul scria în lucrarea sa „Scara” următoarele: „Rugăciunea este, după însușirea ei, însoțirea și unirea omului și a lui Dumnezeu; iar după lucrare, susținătoarea lumii. Este împăcare a lui Dumnezeu; maica lacrimilor și fiica lor; ispășirea păcatelor; pod de trecere peste ispite; peretele din mijloc în fața necazurilor; zdrobirea războaielor, lucrarea îngerilor, hrana tuturor ființelor netrupești, veselie ce va să vie, lucrarea fără margine, izvorul virtuților,

pricinuitoarea harismelor (a darurilor), sporirea nevăzută, hrana sufletului, luminarea minții, securea deznădejdiei, dovedirea nădejdiei, risipirea întristării, bogăția călugărilor, vistieria sihaștrilor, micșorarea mâniei, oglinda înaintării, arătarea măsurilor, vădirea stării dinlăuntru, descoperirea celor viitoare, semnul slavei.”

Rugăciunea este cea care schimbă cursul vieții omului, dar în același timp ea schimbă cursul istoriei. În astfel de vremuri tulburi, în care avem nevoie de multă rugăciune, suntem și noi și lumea întreagă în schimbare. O schimbare nu obligatoriu bună, dar care trage după ea întreaga omenire. Dovadă schimbările politico-militare din America și Europa. Apoi, după trei ani de zile războiul de la granița noastră nu dă semne să se oprească, căci Europa se pregătește intens de înarmare și instruirea populațiilor pentru război. Iar mișcările politice schimbă harta ideologică a bătrânului continent. Valurile atâtor schimbări neașteptate lovesc și societatea românească. Nepregătită parcă să facă față unor noi provocări, societatea românească e confuză și divizată între trecut și viitor, între curaj și stabilitate, între încremenirea în ideologie și speranță într-un viitor mai bun pentru copiii noștri.

Mai mult decât oricând rugăciunea ar trebui să fie pâinea noastră cea de toate zilele pentru fiecare creștin. Mai mult ca oricând, timpul postului acestuia ar trebui toți să-l petrecem rugându-ne mai mult pentru pacea lumii, pentru izbăvirea de orice rău, pentru luminarea

conducătorilor noștri, pentru buna înțelegere dintre noi. Psaltirea, Paraclisul Maicii Domnului, Acatistele să ne fie preocuparea noastră primordială. Să ne adunăm mai des împreună pentru a participa la ele sau împreună cu alți credincioși, cu familia și să învățăm să ne rugăm cu multă evlavie și râvnă. În acel moment vom descoperi frumusețea desăvârșită a rugăciunii, bucuria sufletului și transformarea ușor-ușor a noastră și a lumii. Și veți vedea că rugăciunea este o armă, care taie spinii urii și ai dezbinării, care luminează conștiințe, care aduce pace și propune soluții. Căci primul cucerit va fi sufletul nostru, care va dobândi pace. Iar Sfântul Serafim de Sarov spunea: „Dobândește pacea și mii de oameni din jurul tău se vor mântui”.

Așadar, darul nostru în acest post pentru Dumnezeu, pentru semenii și nu în ultimul rând pentru sufletul nostru este rugăciunea: o rugăciune de cerere pentru noi, pentru pacea lumii, pentru sănătatea sufletească și trupească, pentru despățimirea noastră și a lumii. Apoi, o rugăciune de mulțumire pentru toate câte ni le-a dat Dumnezeu. Și mai ales o rugăciune de slavă pentru Sfânta Treime, care ne poartă întregii lumi de grijă. Nu pierdeți nici un minut din timpul binecuvântat al acestui post și roadele rugăciunii se vor întoarce înmii către voi, familiile voastre, țara aceasta și lumea întreagă.

„Gustați și vedeți că bun este Domnul.” (Psalmul 33, 8) ✕

Maria Buleu, teolog

Colecta pentru Fondul Central Misionar

Azi, în Duminica Ortodoxiei, începe colecta pentru Fondul Central Misionar. Aceasta are ca scop ajutorarea bisericilor cu resurse financiare limitate din țară și din diasporă și finanțarea unor programe sociale pentru susținerea persoanelor cu posibilități materiale reduse. Colecta va continua și în duminicile următoare, până pe 30 martie.

Fondul este destinat pentru întreținerea, restaurarea, pictarea de sfinte lăcașuri de închinăciune, precum și pentru activitățile misionare din țară și din diaspora. Fondul este necesar atât pentru continuarea programelor derulate de Biserică, dar și pentru inițierea altora, precum și pentru susținerea parohiilor sărace.

A fost înființat prin hotărârea Sfântului Sinod în septembrie 1956, pentru a veni în sprijinul parohiilor sărace și cele din zona Transilvaniei, parohii proaspăt revenite, atunci, la Ortodoxie.

În prezent, 40% din Fondul Central Misionar este reținut de fiecare eparhie pentru a susține activitățile unităților de cult sărace din cuprinsul lor, iar 60% din ceea ce se colectează vine la Patriarhia Română pentru a susține activități de interes național bisericesc. O bună parte din banii strânși sunt destinați parohiilor românești din afara granițelor țării, în special parohii sărace din Serbia, Ungaria, unități de cult din Bulgaria, Turcia sau Africa de Sud, reprezentanța Patriarhiei Române pe

lângă instituțiile europene, iar în țară semnificativă este susținerea parohiilor sărace din Episcopia Covasnei și Harghitei.

Așa cum și parohia noastră s-a bucurat de darul altora, și noi să punem darul nostru la dispoziția parohiilor care au nevoie mai mult decât noi de milostenia pe care o putem face. Fiecare bănuț este de folos. Iar noi punem, încă o dată, fața în lucrarea virtuții milosteniei, atât de bine primită în fața lui Dumnezeu, mai ales în post. ✕

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 9-16 MARTIE 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 09.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 12.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Vineri 14.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Vecernie, Acatist
Sâmbătă 15.03	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea celor adormiți Citirea Săriindarelor
Duminică 16.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama) - Utrenia, Sf. Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2025 ESTE DE 100 LEI